

ה שִׁמְעֵנָּא
 יהושע | הפה הנדול אתה ורעיד
 הישבים לפניך פי אנשי מופת
 המה פי הנני מביא את עבדי
 צמח: (ככדיה א)

כי הנני מביא את עבדי צמח. ר"ל
 שבאחרית הימים אביא את מלך המשיח, וקראו בשם צמח לרמוז כי עתה נכרת חוטר מגזע ישי והוא
 נעלם טמון בארץ, רק הוא דומה כורע הטמון במעמקי האדמה אשר בעתו יצמח ויתגלה ומתחתי
 יצמח, וע"ז רמז שם זרובבל שנורע בכבל, ר"ל שהיה דומה כורע הנורע בארץ שממנו יצמח צמח
 בכוא תור הגאולה: (מדה"פ)

יב ואמרת
 אליו לאמר פה אמר יהוה צבאות שמו
 לאמר הנה איש צמח ופנה את היכל
 ומתחתיו יצמח ופנה את היכל
 יהוה: (ככדיה א)

(כ) ואמרת וגו' הנה איש צמח שמו. כלומר הנה
 איש עמך שיהיה ראש ישראל, והוא זרובבל. ויקרא
 צמח, כי מעלתו תהיה כמו צמח האדמה שיגדל מעט
 מעט, כן מעלתו תעלה מעט מעט עד שתגדל מאוד.
 (כ"ד)

רבי חייא רבא ורבי שמעון בן חלפתא הוו מהלכין
 כהדא בקעת ארבל בקריצתה וראו איילת השחר
 שבקע אורה. אמר רבי חייא רבה ל"י שמעון בן
 חלפתא בי רבי כך היא גאולתן של ישראל בתחילה
 קימאה קימאה כל מה שהיא הולכת היא רבה
 והולכת. מאי טעמא? כי אשב בתושך ה' אור לי.
 כך בתחילה יומדכי וישב בשער המלך ואחר כך יישב מרדכי אל שער המלך
 ואחר כך יומדכי יצא מלפני המלך בלבוש מלכות ואח"כ י"י ליהודים היתה אורה ושמתה.
 (יגושה דרכות א' א)

כתוב אחד אומר מגדול (ש"כ כג טו), וכתוב אחד אומר מגדיל
 (מס"ס י"ח טו), ר' יוחן אומר לפי שאין הגאולה באה על אוסר זו בבת אחת, אלא
 קימעה קימעה, ומתו מגדיל, לפי שהיא מתגדלת והולכת לפני ישראל, עכשיו
 הן שריון בצרות גדולות, (רע) [וכשתבא הגאולה בבת אחת, אינן יכולין לסבול
 ישועה גדולה, לפי שהיא באה בצרות גדולות], לפיכך היא באה קימעה קימעה
 ומתגדלת והולכת לפניו, לפיכך משולה הגאולה כשחר, שנאמר אז יבקע כשחר
 אורך (יש"כ טו ט), ולמה נמשלה כשחר, שאין לך אפילה גדולה יותר מאותה שעה
 [הסמוכה לשחר, ואם יעלה גלגל חמה באותה שעה] שהכריות ישינין, היו כל
 הכריות נלכדין, אלא עמוד השחר עולה ומאיר לעולם תחלה, ואחר כך גלגל חמה
 עולה ומאיר, ואין הכריות נלכדין, שנאמר (ואור) [וארחת] צדיקים באור נוגה (מש"י ד י"ט),
 ומתו מגדול, שנעשה להם מלך המשיח כמגדל, וכן הוא אומר מגדל עז שם ה'
 בו ירוץ צדיק ונשגב (מש"י י"ט):

(אזיז תהלים ס"ו פסוק י"ח)

הגוף ההולך וגדול בחי ובצומח, אשר ברגעי מספר שאנו
 עומדים ומביטים עליו ידמה לעינינו כאלו הוא עומד על מעמד
 אחד, באשר עינינו כהות מהביט בחוש אל כל המהפכות
 המתחוללות בלא הרף בקרבו פנימה, ואין אנו מרגישים ג"כ
 שהוא הולך וגדול עד אשר באותם הרגעים ג"כ שעמד לפנינו
 הנחנזהו במדה יותר גדולה וקרובה למטרתו בצעדים ידועים
 מאשר היה בראשונה בעת אשר נגשנו אליו.

(צ"ן איה שבת א' צ"ח י"ז)

כי כל שנה מתקרב הקץ, והקדושה בעצם מתקרבת.

אע"פ שמצד הנגלה הוא להיפך.

(אילת דאיה ע' ט"ז ר"ח)